

VULNERABLES

I per fi els humans baixem del nostre pedestal i ens adonem que sí, som vulnerables, és fàcil ferir-nos fins i tot amb la nostra gruixuda armadura posada, aquesta que dissimula qualsevol sensibilitat, no fos cas que l'aparentment dur, perfecte i brillant, s'enfonsi com un castell de sorra.

De sobte, el nivell d'anglès dels fills deixa d'obsessionar-nos, tenir un lloc de poder a l'empresa ha perdut importància, i els diners no ens garanteixen un tracte especial a urgències. La incertesa ens aclapara, la sorpresa ens espanta i la por ens envaeix fins a les celles.

I de no poder dormir per no complir amb els objectius de la feina, passem a no dormir per si morim sols en un hospital.

Uns senzills aplaudiments acompanyats del fons blau de les sirenes ens emocionen fins a les llàgrimes, ens connecten amb alguna cosa que **feia anys havíem oblidat** de tan ocupats estàvem corrent d'extraescolar en extraescolar: **la nostra humanitat**.

Les presses, l'angoixa, comprar, viatjar, aparentar i tot allò que abans crèiem vital, ha desaparegut. **Se'ns ha parat el món** i no ha passat res, continuem vius, respirant, menjant, somrient i estimant probablement més que abans perquè ara res ens distreu de l'important; **estimar i que t'estimin**.

Ara SOBREVUIRE és la qüestió, i tots ho sabem. Se'ns ha caigut la vena que ens cegava. En aquests moments es tracta de resistir al contagi, mantenir el treball, superar les pors i aconseguir una sana relació familiar i de parella. Ara, tancats a casa **toca només ser**, i *ser* de debò per a aconseguir-ho, encara que **no sapiguem molt bé per on començar**.

Com a animals socials que som, portem al nostre ADN l'empatia, la generositat, la solidaritat, la valentia o el convertir-nos en guerrers que lluiten per una causa més gran que nosaltres mateixos, i **el primer pas per a començar** podria ser deixar enrere aquestes *accelerades màquines invulnerables* en què ens havíem convertit, dissenyades per a *fer més i més* **La nostra humanitat ha tornat** i una prova irrefutable és que tots ens hem llançat a ajudar amb milers d'accions solidàries.

Quelcom invisible als nostres ulls ens ha ajudat a parar la **des-humanització**, i en unes setmanes tindrem l'oportunitat de tornar a sortir al carrer transformats en humans, orgullosos de la nostra vulnerabilitat, sabent que junts podem crear aquell món que anhelem, un que tingui més sentit per a nosaltres, com aquella costurera d'una gran marca de roba que fent màscares, confessa que el seu treball, després de 20 anys, ha cobrat sentit.

El sentit dels humans és precisament aquest, el de **ser humans**. Simplement. Que no ens espanti! **Toca ser valent**, demostrar que podem superar la por per canviar el que el nostre cor i els nostres valors porten anys murmurant-nos que hauríem de poder canviar. **Comencem?**

Autora: **Cristina Gutiérrez Lestón**. Educadora Emocional, directora de [La Granja](#) i autora de "Créixer amb Valentia"